

strana 7

Musí zaměstnavatel zajistit
nekuřácké pracoviště?

strana 1

O designu
s Maximem
Velčovským

strana 22

Na co máte nárok
při pracovním úrazu 6Hospodářská krize:
Strašák,
nebo skutečnost? 8Nesouhlas s anténou
na střеше 10Podivná hra o miliardy
ve zdravotnictví 14Příplatek za
noční směny VTitulní strana:
Demonstrace ČMKOS před
Úřadem vlády proti velké
zdravotnické loupeži

Foto: Miloš JELÍNEK

*Na žádnou demonstraci nejdu, naše
profesní skupina je s touto vládou
zcela spokojena!*

Kresba: Michal MARČÁK

Koho zaškrtní škrťforma?

Po dlouhých čtrnácti letech by 24. června měli lidé v ČR zastavit na hodinu práci. Vládu a její reformy však čeká větší zatěžkávací test než před 14 lety, kdy šlo „jen“ o patnáctiminutovou stávku proti návrhu zákona o důchodovém pojištění a zúčastnilo se jí přes milion lidí. Nyní je ve hře sice také důchodový zákon, ale i další neuralgická témata, u kterých každá prozíravá vláda hledá širší společenský konsenzus. Tato její však suverénně hází za hlavu a vůbec si nepřipouští, že by ji mohla i ztratit.

Odbory od počátku vzniku vládní reformy, kterou nazvaly škrťformou, ve svých analýzách dokazují, že nejde o reformu správným směrem, ale o experiment, kdy snížení daní majetným zaplatíme zdražením téměř všeho a nárůst inflace nejvíce dopadne na lidi s průměrnými a nižšími příjmy. Na to se nabalila zdravotní reforma, kterou odbory odhalují jako kšeft se zdravím, dále učitelé, jež vláda sice označila jako prioritu, ale dělá z nich prioritu chudou, a stejně dopadají i zaměstnanci veřejné správy. Reformní batoh se stává těžkým pro lidi s vyšším vzděláním, a tak se poprvé od roku 1989 nejvíce do protestů zapojuje inteligence.

Učitelé budou stávkovat 9. června a stávka 24. června, kterou vyhlásili zdravotníci, se stává celokonfederální výstražnou stávkou ČMKOS.

Některá média velmi pohotově v dostatečném předstihu už teď ochotně zesměšňují smysl odborů a nemají problém přirovnat je k fosilním brontosaurům, kteří v dnešní době nemají co dělat. Když potom s těmito „statečnými investigativními žurnalisty“ mluvím, utvrzuji mne, že je načase, že s tím odbory už začaly něco dělat. A hned se předem omlouvají, že o způsobu informování rozhodují bohužel jejich nadřazení. Inu, autocenzura je zřejmě věčná a pro někoho i vděčná. Přesto se domnívám, že (ne)objektivita médií nezabrání lidem, aby si odpověděli na otázku, zda jim vládní reforma vyhovuje. Odpoví-li ne, mají šanci to 24. června dát konkrétně najevo.

Hezký zbytek jarních dnů

Mgr. Jana KAŠPAROVÁ,
šéfredaktorka